

en Bevilling paa 307 000 Kr. til Grundløn — at Konjunktur- og Dyrtidstillæget er faldet, kommer af sig selv, og at der spares paa det Omraade, er ikke noget, der kan skrives den højtærede Regering til Fordel. Da jeg saa dette, maatte jeg undersøge, hvordan det hang sammen, at Grundlønnen kunde vokse, naar man gik fra 8 Timers til 9 Timers Arbejdsdagen; efter alle de Forklaringer, man faar fra konservativ Side og fra Venstres Side, maa man jo gaa ud fra, at der bruges færre Arbejdere, naar der arbejdes i 9 Timer end i 8 Timer, og der er saa meget mere Grund til at spørge om det, som Arbejdet paa Horsens Straffeanstalt er det samme, der er stadig 400 Fanger derovre, der bliver behandlet paa samme Maade, saa der er ikke nogen Forandring i saa Henseende. Man skulde tro, at naar man gik fra 8 til 9 Timers Arbejdsdagen, kunde man spare saa og saa mange Betjente til Opsynet, men det viser sig at være en fuldstændig Vildfarelse. Den 1. Januar 1920 var Betjentenes Antal 82 faste og 18 Reservebetjente, altsaa 100 i alt, i 1921 var det 108, den 1. Januar 1922 121, og nu den 26. Oktober er der 136. Der er altsaa ansat 15 nye Betjente i Anledning af, at man er gaaet over til en 9 Timers Arbejdsdag i Stedet for en 8 Timers Arbejdsdag. Det er den Maade, hvorpaa man under den nuværende Regering indfører Besparelser i Statsadministrationen. Jeg har søgt at faa en Forklaring hos den højtærede Justitsminister, men han har ikke kunnet give mig nogen tilstrækkelig Forklaring paa dette mærkelige Forhold. Det er imidlertid muligt, at en saadan Forklaring kan fremskaffes, og jeg afventer med den største Interesse, at den højtærede Justitsminister tager Ordet og beviser os, at naar man gaar fra 8 til 9 Timers Arbejdsdag, kan man spare Personale og Udgifter for Staten. De Tal, jeg her har fremført, er taget ud af selve Straffeanstaltens Bøger og Arbejdssedler, saa de er korrekte, og de viser altsaa, at man i Anledning af 9 Timers Dagens Indførelse har maattet antage 15 nye Betjente, efter at man i Fjor har forøget Styriken fra 108 til 121. Det er muligt, jeg tør ikke benægte det, at der kan være Grene, hvor man kan udrette mere i 9 Timer end i 8 Timer, men for Horsens Straffeanstalts Vedkommende skal det nok vise sig, at den Reform, man har foretaget, koster Staten mere; og om Opsynet er blevet bedre, er vist meget tvivlsomt. Jeg har set et matematisk Skema over, hvorledes disse arme Betjente skal møde og gøre Tjeneste, jeg er ikke nogen stor Regnemester, Gud bedre det, men jeg

tror ogsaa, at der skal mange Gange større Regnemestre til for at finde ud af det Stykke Matematik, dør er opstillet, og som Betjentene skal rette sig efter, men det bliver en Sag mellem Betjentene og den højtærede Justitsminister, og det kan blive vanskeligt nok for dem at enes om det.

Knud Kristensen: Der er ofte fra denne Plads baade forrige Aar og ogsaa enkelte Gange under denne Finanslovbehandling talt om Forholdet imellem By og Land, hvad angaar det at svare Skatter. Det er selvfølgelig en fortjenstfuld Opgave at bidrage til, at Skattefordelingen mellem de forskellige Klasser bliver saa retfærdig som muligt, men det er ingen fortjenstfuld Opgave at søge at mistænkeliggøre den ene eller den anden Del af Befolkningen ved at paastaa, at den svarer for lidt i Skat, naar man ikke kan føre noget som helst Bevis, enten virkeligt Bevis eller Sandsynlighedsbevis, for, at ens Paastand er rigtig; det er ikke til Gavn hverken for dem, der bliver beskyldt for at svare for lidt i Skat, eller for dem, som paa den Maade faar en Følelse af, at de svarer for meget i Skat, idet det opvækker en vis Misundelse, en vis Tro paa, at man bliver ulige og uretfærdigt behandlet. Der er mange Gange henvist til, at Landboerne svarer for lidt i Formue- og Indkomstskat, jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme dybt ind herpaa, men blot paapege, at der i Virkeligheden aldrig er ført noget som helst Bevis derfor, derimod synes jeg, at der af virkelig sagkyndige er fremdraget Momenter, som tydeligt viser, at en saadan Paastand ikke kan fastholdes. Jeg skal saaledes henvise til, at Næstformanden i Landsoverskatteraadet, som vist mange Gange bemærket, har udtalt, at Landboernes Skatteansættelse nu maa anses for at være saa retfærdig og ligelig, som det nu en Gang er muligt i denne ikke helt fuldkomne Verden. Jeg skal endvidere henpege paa, at et Medlem af Landsoverskatteraadet, nemlig vor nuværende højtærede Formand her i Tinget, vistnok under Skattelovenes Behandling sidste Aar gjorde opmærksom paa, at naar man undersøgte de Regnskaber, der var ført for Landbrugere af regnskabskyndige Folk, viste det sig, at de paagældendes Indtægter kun var grumme lidt over den gennemsnitlige Indkomst for samtlige Jordbrugere, der kunde sammenstilles med dem. Og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at der i hvert Fald er vægtige Vidnesbyrd om, at Landboernes Skatteansættelse er noget nær saa rigtig, som man kan forlange, og de,